

in quo eum reprehendat. Sic & vos, o honora, κλειονα εις εκεινον τ' μουσουρον αναγεροσημ-
 κτισμη inferiorum ad instar mystici propria και οπως ουκ εχον τω κατ' αυτου αιτιασιν.
 Concinate lyram. Sed video sane, eparchi, ουτω και ημεις ω τιμωτατοι, εσδον παλιν τω
 cibo quendam, etiam sine lyra herte, si qua μουσουριω τω οικειω επαροδοσασδε λυραν.
 do ad magnificam sit dispositas hypotes, αλλα δε οου τινα των τεχνητων, η χωρις
 sine tanquam in strumento uteretur, nervi τω χι' λυραν επροσηλας, ει ποτε σφους με-
 curam in archaenis facit concinere. & quod γαλογου ο υποθεσι ην παρεχεται μενεις,
 ut sic fit, pro magnifico recipient auditores, ωδωπερ αυτω παλακισ δεξινω χεστη μενεις.
 & obsequantur. Narrat, citharadama que χι' τω της γοτρας δερασειαν δε εσορη,
 dan, cui propitius erat, efflorus iusticia τον επαρονομοσισμον. ως αν το χριστωδες
 Deus, dum esset incertamine, peritur inter, εσδε κελικ' οιστο. λεγεται αφοι ούτινα χιδα
 vultus in commedum ei ad certamen attu- ρωδοι τ' της μουσουρης επαρον δεον εχον
 lit. Sed maioris fauore, nervi opus et ad τα εινση, επειδη εναισηον τω αυδαουριω ποιο,
 implevit, & certaminis supplere honore υπεναι, η γοτρα πασησα σφους επλοσιον των
 Cicca enim, superioris providentia, Cynthia αελιδων αυτω γεγενηται, το παρα τ' χειρ,
 re in fides, melodiam Chorde suo cantu sub τορας εινσηες τω γοτραν επεπλαρωτεν αυτω,
 stituit. Citharadai vero hoc Chorde medi- και της εινδωχισθεωσ παρεχε τω χριση. δεσι
 camine, deposito dolore, victorie gloria obti- ην γαρ της γοτρας αυτω τητρη ητ' απρονι,
 nuit. Sic & ipse, sentis me, pati. o honora, αν τ' χειρ' οισ εριζαροντα, αναπληρωω το
 Sini. Tam dudum enim in bellitatem futuri μελω και της γοτρας σουλατην τω χωριαν τ'
 video. Et paulo ante infirmus esse. Sed χιδαρωδοι δε τη της γοτρας ιδει της λυτης
 praestantioris potentia, quasi suppleta παυσαρσηον, της νικησ εχαικεμη τω εινδω,
 Cicca regem melodia, canere. Ac certe σπιδιν. οδτωσ οδν και οδτωσ αυδαουρια παρειν
 finis est utilitatis huius regum gloria ω τιμωτατοι. δεσι αφοι γαρ τω αυδαουριω
 & ab eis trophaei, sermonis & promptitudo χαδομολοσην εοικα και σφους φαχουσ αδουω,
 Tamus igitur. Hoc enim musicus vult. & ad σιωσ διαχειροσαι. εν δυναριεσ ετ' χειρ' οισ
 id lyra concinata. & suavis cantus ωδωπερ αναπληρωσ δεονησ της σφει τ' βατι,
 & Commodius personabit, quanto Canthus λεα μελω διασ, μουσουρησ. τοι γαρ τοι το
 Symplesim maiorem habet. Cum autem in κερασ της αφειδεται εσαι βασιλευσ εοικα,
 reges maxime lyra est Concinata, & tam και τω εδ εκεινων τερατων ητ' εδω σφους
 celebrationum habet, & scopum Regiarum δωρια. δε δε εν λυρασ. τουτο γαρ ο μουσο-
 laudum intendit, primo, in summum regem υποισ οδωδεραι. δε δε εν αυδαουριω. τουτο
 universonem, bonum, Deum, ab abo mci γαρ ο μουσουριωσ δελεαι, και σφους τουτο
 gnans canere secundo ordine, in eos qui ad τω αυρα ηρποσαι, και ησφουωτερον μελω,
 imaginem illius sceptri gerunt, descendit, ηδου, σφουωρεσ εσα μουσουρησ δεαι, οδω περ τα
 descendit. Nam & ipse regibus clarum est, της εσοδακασ μελοσ τα τω αυδω εχε. δε δε εν
 ab alto per gradus cantum descendere, οδν εις βασιλευσ αυτω παλιν τα της λυρας εα
 ut ait victoria premie sunt designata, imo ησφουωσ, ηη τ' ερχω μων τ' τονον εχε, ηη
 qua per consequentia, spes deduci veniat, σφουωρον εις βασιδιχοισ επαυρουσ διηγερασ
 ergo Musicus, ad maximum universonem repon- η παδων δεσι. χι' ο ψωδουσ εσοδαρσηουσ της εωι
 tem. Qui immortalis quidem est semper, & αει- της, δε δε ερα τα εσα σφους του κατ' ειασα
 nus, & aeternitatis imperium habens. Qui primo εκεινω τω εχαι τω χιαν εχαισ χι' ζαριαι.
 omnium fit Callisicus, & pulcherrimum victoris, σφουωσ χι' αυσις της βασιλευσ δεσι, φιλιοι το δε
 a quo omnes victoria, in sequentes feruntur, υδωσ γαρ οδωδεραι τα της ω δης καδα σαυ.
 ordine victoriam suscipientes. In laudis igitur χι' οδωσ περ αυτισ τα της νικησ πεσουταρε.
 sermo noster descendere festinat. Et in Reges ηαι, εχε, δευ ηη τα τ' δεπιδωσ κατ' αυδαουριω δε,
 Communitate sedentatis, & pacis praesides, quibus εα χηω τεινωσ ο μουσουριωσ σφους τ' μεσισοσ
 iam olim maxime, dominum, a potentiore deo est εαλα τ' οδωσ δεον. δε αυδαουτοσ αφοι δεσι δια παν
 tributum. Quibus victoria ab illius dextera est de- τοσ, αλ' διοσ τε χι' αυδουρ' και οσ εχον. καλιδικασ
 putata. Quibus & traivia, etiam ante bellum inel- σφουωτοσ, ηη ου παδων αλ' νικαι εις τ' εχης δεσοται,
 licitatem sunt ornata. Quorum trophaea, etiam ante διαδεσφουτα τω νικησ. οπι εχαιριουσ τοιτωσ ποτιν
 te conflictum sunt crepta. Quibus non solum regnare κατα σαρειν ελοισ εσ εισηεν, ηη σφους της τλων
 Sed etiam vincere, est ordinati. Quos, etiam antequam χοιτης αογαδουσ ηη εινουωσ σφουταρας βασιλευσ,
 moventur, paucis Barbari. οδσ παλαι παλιν το εσοσ κατα τ' χειρ' οισ δεου
 χηαι. οδσ ηη σφους της αυδαουριωσ, επεπλαρωσ
 ηαι το σφουωρον.
 ΤΕΛΟΣ.

HNIS.